

UDC 801.73/.8:[821.1/.2+821.581]

INTERCULTURAL HERITAGE OF WORLD LITERARY MOTIFS IN TERMS OF THE TTEGRANI METHOD

S. Namestiuk

Associate Professor at the Department of Foreign Languages
Bukovinian State Medical University
2, Teatralna square, Chernivtsi, Ukraine, 58002
lapetitelarousse83@gmail.com

The article deals with the connection between cultural development and cross-cultural communications in the context of China – Europe. The work is aimed at leading a study of the literary effects of inculturation and the choice of strategies for the continental translocation of the collision about the Red Riding Hood to carry the truthful intercultural component. The purpose of this study is to examine the rapport between varieties of “Little Red Riding Hood” and the progression of European and Chinese moral ideologies. The newness of the work lies in the fact that for the first time the attendance of a collision about the little red riding hood in two cultures is measured in the context of Tehrani’s methodology via a phylogenetic approach to determine moral codes shared by the whole world. As a result of the investigation on the topic, the revelation of the historical narrative and the phylogenetic concept of Tehrani, the target language for the translation of “Little Red Riding Hood” was identified – English, since the first Chinese version of “Little Red Riding Hood” was translated from English, as the author indicates in the foreword. The folk-European motive of the fairy tale is present in Chinese culture and is offered at the level of other concepts, which designates that there is a strong linking between the language and culture of Europe and China. The concept of the capacity of cultural evidence is similar to a literary text. Its operative thoughtful requires decoding the culture of the source language. Having established the source information, the translator relies on the target language and its culture to translate, if not the translated text may be incomprehensible. There is still no agreement in the definition of the term “culture”. There are over two hundred similes of this term. Though, one can find the commonly accepted version put forward by Edward Burnett Tylor (1832–1917 “Primitive Civilization”): in a broad ethnographic sense, culture is a concept that comprises science, beliefs, art, morality, laws, customs and other global skills, acquired by man in a welfare state.

Keywords: intercultural communication, literary criticism, ideology, cultural strategies, nominal analysis.

МІЖКУЛЬТУРНА СПАДЩИНА СВІТОВИХ ЛІТЕРАТУРНИХ МОТИВІВ У РОЗРІЗІ МЕТОДИКИ ТЕГРАНІ

С. В. Наместюк

У статті розглядаються відносини між культурним розвитком та крос-культурними комунікаціями у розрізі Китай – Європа. Робота спрямована на проведення дослідження літературознавчих ефектів інкультурації та вибору стратегій континентальної транслокації колізії про Червону Шапочку для передачі правдивого міжкультурного складника. Мета цього дослідження – аналіз взаємозв'язку версій Червоної Шапочки та еволюції європейської та китайської моральної ідеології. Новизна роботи полягає в тому, що вперше наявність у двох культурах колізії про Червону Шапочку розглядається у розрізі методики Теграні у разі використання філогенетичного підходу для визначення моральних кодексів, що поділяються усім світом. В результаті аналізу наукових праць щодо теми, розкриття історичного наративу та філогенетичної концепції Теграні виявлено цільову мову перекладу “Червоної Шапочки” – англійську, оскільки першу китайську версію “Червоної Шапочки” перекладено з англійської мови, на що автор вказує в передмові. Народно-європейська колізія казки присутня в китайській культурі і представлена на рівні інших понять, що свідчить про те, що між мовою та культурою Європи та Китаю наявний міцний зв'язок. Цей факт визначив порівняльний аналіз двох версій (китайської та англійської) та їх особливостей. Поняття обсягу культурної інформації нагадує літературний текст. Його ефективне розуміння потребує декодування культури вихідної мови. Отримавши вихідну інформацію, перекладач покладається на цільову мову та її культуру, інакше перекладений текст може бути нездатним до сприйняття. У визначенні терміна “культура” досі немає єдності. Є понад двісті описів цього терміна. Тим не менш можна знайти загальноприйнятну версію, висунуту Едвардом Бернеттом Тайлором (1832–1917 “Первобутня цивілізація”): у великому етнографічному сенсі культура – поняття, що включає науку, вірування, мистецтво, мораль, закони, звичаї та інші глобальні навички, набуті людиною у соціальній державі.

Ключові слова: міжкультурна комунікація, літературознавство, ідеологія, культурна стратегія, номінальний аналіз.

Культура є багаторівневою структурою, одне органічне ціле з мовою [Кауа 2019; Wang 2021]. Європейська школа [Kozaneska 2017] вводить поняття домінантних законів першого рівня – “соціум”, “звичаї”, “культура” тощо, і рецесивних, другого рівня – “ментальність”, “психологічні звички”, “системи цінностей”, “елементи моралі” тощо. Порівняно з першою групою рецесивні фактори – це часто перешкода перекладача.

Відмінною рисою культури є навичка навчання. Уміння розмовляти певною мовою народжується природно. Але набуття культурних навичок потребує навчання. У середовищі рідної мови обидва ці процеси синхронізовані. Надзвичайно складно сприймати культуру у монокультурному контексті. Румунська школа традиктології розглядає культуру як лінгвістичну прогресію [Chirimbu 2018]. Переклад відіграє посередницьку роль у запровадженні іноземних термінів у вивчену мову. Народний мандарин, який використовують китайці, сьогодні наповнений японськими запозиченнями. А терміни західного походження останнім часом частіше перекладаються фонетично, наприклад 秀 (xiu – показати), 酷 (ku – круто), 蒙太奇 (менг’тай’ци – редагування), 香 香 檳 (xiang’bin – шампанське).

Мета цього дослідження – аналіз взаємозв’язку версій Червоної Шапочки та еволюції європейської та китайської моральної ідеології. Історія Червоної Шапочки Шарля Перро має досить складне походження. Проблематика роботи полягала у встановленні точок порівняння з вихідною версією, звідси й обмеження – за нинішніми теоріями основна ідея стосується впровадження в Європу колізії “Червоної Шапочки” з Китаю через Шовковий шлях. Але зазначимо, що цю думку не поділяють англійські вчені [Tylor 1871]. У філогенетичному аналізі [Tehrani 2013] вказується, що Китай безперечно не є країною походження казки. Новизна роботи полягає в тому, що вперше розглядається наявність колізії про Червону Шапочку в розрізі методики Теграні (в описаному філогенетичному підході вчений знаходить п’ятдесят вісім версій цієї історії, всі з яких перекладені англійською мовою). Крім того, за його підрахунками є сімдесят дві точки порівняння, такі як роль лиходія, засоби, які він використовує, кількість діалогів, спосіб порятунку тощо. Міжкультурна комунікація перекладу літературного тексту – це досить недавня доктрина з історією майже п’ятдесят років. Доктрина ґрунтується на фундаментальній праці Едварда Холла “Безмовна мова”, в якій розглядаються першопричини бар’єрів реценції літературних текстів, зневаги культури культури-реципієнта та ворожості з боку мови [Hall 1960]. Таким чином, дослідження міжкультурних комунікацій у рецептивному контексті націлені на подолання обмежень культури-реципієнта. Розширення культурного простору певної країни сприяє діалогу з рештою світу у глобальному контексті [Zlatnar Moe 2021]. У такому ракурсі брак взаємних знань та ізоляторних географічних умов між Китаєм та Європою завжди викликав безліч запитань та хибних суджень. На щастя, сучасний світ усвідомив необхідність поглиблених дискусій у цьому ключі. Дослідження в галузі міжкультурної комунікації націлені в основному на вирішення культурних конфліктів між Заходом та Сходом. Доктрина міжкультурних обмінів ґрунтується на фундаментальних дисциплінах, таких як лінгвістика, антропологія, соціологія, інформатика та комунікації, психологія тощо [Kuznik 2016]. Дослідження у цій сфері фіксують осьовий період історії людства, де спосіб мислення між культурами був дуже ізольований. На це вплинули глобальні географічні, духовні та психологічні фактори. Дуже часто різні культури закриваються всіма сторонніми елементами з метою захисту незалежності власного змісту та цінностей, для підтримки повноти своєї віри. Ізоляторний, осьовий період таких культурних монологів перервала колонізація [Longxi 2010]. Сила міжкультурних змін відображалась історичними подіями. Разом з популяризацією проникнення культури перейшли у відкритий для алієнної культури стан [Zhang 2021]. Історія перетворилася на період обмінів та конфліктів [Ge 2021]. Період колонізації означає кінець часу монологів, вводячи у кожную цивілізацію глобальні зміни. Важливим у міжкультурному діалозі є сприйняття чужорідних елементів древніх культур та його інтеграцію у розвиток цивілізацій [Zetzsche 2017]. Міжкультурна комунікація перекладу – це спосіб вивчення культурної еволюції, взаємовпливів і міжкультурних обмінів. Міжкультурний контекст Китаю насправді більш відкритий, ніж видається. У сучасних умовах він більше не має на меті резерву та ізоляції [Rai 2017], а обмін між культурами Китаю та Європи – це тисячі років дискурсу. Створення китайського культурного іміджу та соціального статусу вимагало динамічної ролі та розподілів,

і в цьому контексті ніхто не може говорити про культурний обмін, не кажучи про переклад та мову. Коло професіоналів перекладачів стало важливою галуззю соціального просування у розкритті культури Китаю. Епоха глобалізації на початку ХХ століття відкрила для досить ізольованого Китаю європейську літературу. Це видання цікаве для цього дослідження завдяки передмові, в якій видавець вказує, що його версія була взята з англійського видання [啟明編 1967]. Усі видання “Червоної Шапочки” у Китаї називають “тонхуа” – термін, що з’явився на китайській мові на початку ХХ століття. Справді, цей вислів не з’являвся в китайських словниках до 1915 р., і досі не знайшли його в жодному підручнику з історії китайської літератури. Справа в тому, що казки не вважалися літературним жанром. Однак вони були популярними і викликали інтерес читачів. Вперше термін “тонхуа” згадується передмовою до поста Сунь Юйсю, де він вказав на характеристики та функцію “тонхуа” – це виключно дитяче оповідання, яке характеризується освітніми цілями. Однак з часом разом з розвитком перекладацької діяльності в Китаї стосовно європейської літератури тонхуа також призначається для дорослої аудиторії [啟明編 1967].

Перекладацьку діяльність відзначено часом. Сюжети тексту та вимоги до перекладу поступово змінюються. Переклад – динамічна інтерпретація, нерозривна з рівнем знань читачів та бажань. Практика перекладу без прив’язки часом може ввести читача в оману. Взяти, наприклад, переклад китайських шляхетних і героїчних політичних висловів, що нагадують ліричні вірші, які були дуже популярні до середини 1990-х [Luo 2019]. Ці переклади вводили в оману читачів, змушуючи їх повірити, що сучасна китайська культура все ще перебуває в розквіті сил, і що китайці жили в тих же умовах, що і на початку визволення Китаю або Великої культурної пролетарської революції. В очах місцевих читачів ці ліричні вірші та висловлювання були досить старомодними, а у зарубіжних читачів виникало просторове спотворення інформації [Yue 2021]. У такому контексті прогалини, що заслуговують на особливу увагу, – це негативний вплив такого роду непорозумінь – культурні помилки. Таку проблематику можна вирішити за допомогою зусиль перекладачів. Усі теорії перекладу потребують чіткого аналізу культурних змін. Таким чином, той самий елемент може наділитися значенням, яке варіюється залежно від культурної системи [Gao 2017]. Відмінності у структурах виразів призводять до відмінностей у мовах, наприклад, у використанні слова. У разі зустрічі культур сприйняття багатства почуттів і слів, що прийшли з чужої культури, стимулює адаптацію або запозичення такого багатства. Цей поступ часто є результатом вираження новинок за допомогою слів або представлених мовних стилів. У цьому сенс впливу культури на переклад як нового лінгвістичного методу.

У цій роботі проводиться критичний аналіз з філогенетичного методу казки “Червона Шапочка”. Оскільки проблематичним моментом у роботі був вибір першоджерела колізії про Червону Шапочку, філогенетичний метод дозволив встановити наявність слідів впливу культур у перекладах [De Gaetano 2020]. “Червона Шапочка” – це текст, що становить гострий інтерес для порівняльного аналізу. Він розкриває теми та найдавніше культурне тло як Європи, так і Китаю. Філогенетичний аналіз колізій показав приклади відмінностей у сприйнятті, різницю культурних контекстів, вживання або опущення слів, фраз і деталей подальшої частки персонажів та їх відношення. Філогенетичний аналіз ґрунтується на теорії про

можливі відносини між традиціями та фольклором, на тому, що походження народів мають довгий родовід і посідали центральне місце у дослідженнях перших фольклористів ХІХ століття. Наприклад, Вільгельм Грімм стверджував, що традиційні німецькі казки, які він і його брат Якоб склали, були залишками давньої індоєвропейської культурної традиції, що тягнеться від Скандинавії до Південної Азії [Chirimbu 2021].

Таблиця 1

**Лінгвокультурні особливості на прикладі недоглядів
у разі перекладу “Червоної Шапочки”**

Китайська версія з пінїнь	Переклад з китайської на англійську	Англійська версія
趁著現在天還沒有熱， 趕緊動身吧。 到奶奶家的時候，別忘了說‘早上好’， 也不要一一進屋就東瞧西瞅。 <i>Chènzhè xiànzài tiān hái méiyǒu rè, gǎnjīn dòng shēn shēn ba. Dào nǎinai jiā de shíhòu, bié wàngle shuō ‘zǎoshang hǎo’, yě bù yào - jìn wū jiù dōng qiáo xī chǒu.</i>	Get up before it gets too hot ... When you get to her house, remember to say good morning and do not touch her things.	Mind your manners and give her my greetings.
“我會小小心心的”小小紅帽對媽媽說， 並且還和媽媽拉手手作保證。 <i>“Wǒ huì xiǎo xiǎo xīn xīn de”. Xiǎo xiǎohóngmào duì māmā shuō, bìngqiě hái hé māmā lā shǒu shǒu zuò bǎozhèng.</i>	“I will be careful” said Little Red Riding Hood to her Mother and she held hands with her mother as a pledge.	Little Red Riding Hood promised to obey her Mother.
你奶奶住在哪裡呀？ <i>Nǐ nǎinai zhù zài nǎlǐ ya?</i>	Where does your Grandmother live?	Just where does your Grandmother live?
這小小東西細皮皮嫩肉肉的。 <i>Zhè xiǎo xiǎo dōngxī xì pí pí nèn ròu ròu de.</i>	The baby has thin skin and tender meat.	As soon as the wolf had finished this tasty bite.....
小味道肯定比比那老老太婆要好。 <i>Xiǎo wèidào kěndìng bǐ bǐ nà lǎo lǎotàipó yàohǎo.</i>	She must be tastier than the old woman	No English translation
於是它陪著小小紅帽走走了一會兒。 <i>Yúshì tā péizhe xiǎo xiǎohóngmào zǒu zǒu le yī yīhuì’er.</i>	He accompanied Little Red Riding Hood for some time	No English translation
她大大聲叫道：“早上好！”，可是沒有 聽到回答。 <i>Tā dà dà shēng jiào dào: “Zǎoshang hǎo!”, Kěshì méiyǒu tīngdào huídá.</i>	“Good morning!” she shouted but nobody answered.	No English translation

奶奶也活著出來了， 只是有點喘不過氣來。 <i>Nǎinai yě huózhē chūláile, zhǐshì yǒudiǎn chuǎn bùguò qì lái.</i>	Then the Grandmother came out alive; she could hardly breathe.	And then the Grandmother came out alive as well.
獵人人剝下狼皮皮·回家去了；奶奶吃了小小紅帽帶來的蛋糕和葡萄酒，精神好多了”。 <i>Liè rén rén bō xià láng pí pí, huí jiā qùle; nǎinai chīle xiǎo xiǎo hóng mào dài lái de dàn gāo hé pú táo jiǔ, jīngshén hǎoduōle.</i>	The hunter removed the wolf's pelt and went home; the Grandmother ate the cake and wine brought by Little Red Riding Hood, and her mood improved.	The huntsman took the wolf's pelt. The grandmother ate the cake and drank the wine that Little Red Cap had brought.
從此再也沒有誰傷害。 <i>Cóngcǐ zài yě méiyǒu shuí shānghài.</i>	Nobody hurt him anymore.	No English translation

В англomовній версії “Червоної Шапочки” було виявлено десять опущень. Філогенетичний аналіз перекладів показав відмінності у сприйнятті та культурних контекстах, використанні чи пропуску слів, словосполучень, деталей подальшого життя персонажів та їхніх взаємин.

Найбільше опущень трапляється в оповіданнях, пов’язаних з Вовком та Червоною Шапочкою. Це пов’язано, з одного боку, з тим, що вони є головними героями і мають найбільшу кількість монологів, а з іншого – ці монологи містять інформацію, що стосується інших персонажів. Однак у англійській версії ця інформація насправді зрозуміла і тому опущена.

При цьому в китайській версії казки міститься багато інформації про кожного героя, тоді як в англійській набагато складніше знайти докладний опис особи Матері, Бабусі та Мисливця. Насамперед це пов’язано з культурними особливостями Китаю. До ХХ століття Китай був типовим зразком країни з традиційною політикою соціального розвитку, на відміну від європейських країн, які набагато раніше відкрилися для культурного монологу, змінивши конвенціоналізм на більш неформальний і водночас лаконічний менталітет. Традиційному Китаю потрібно більше часу, щоб інтегруватися у світовий простір. Аналіз недоглядів ілюструє традиційний спосіб мислення двох різних культур.

Взаємозв’язок між мовою та культурою нероздільний для перекладу. Відповідність між двома мовами передається такими категоріями, як слова, речення, конструкції речень, висловлювання тощо. Але природа мов така, що абсолютної відповідності немає [Da Silva 2016]. На практиці можна забезпечити еквівалентність значень, але існує ризик недотримання канонів мови, що перекладається. Також у перекладі можна висловити значення метафори, спираючись на різні лексичні засоби. З усіх аспектів лінгвістичної відповідності слова заслуговують на найпильнішу увагу перекладачів [Guidère 2016]. Солідаризуємося з викладеною вище точкою зору. Переклад слід розпочинати з порівняння та інтерпретації. У цьому контексті європейська школа перекладачів [Mouga 2020] ґрунтується на способах розшифровки інформації, інтерпретації перекладу важких для розуміння моментів з додаванням довідкової інформації за допомогою тлумачення сенсу речень тексту. Особлива увага приділяється значенням слів і приводить перекладачів до

вербалізму [Shei 2019]. На противагу європейській школі американські вчені наполягають на дотриманні форми, що є законом перекладу [Halford 2018]. Введення нових слів у контекст зазвичай ґрунтується на морфологічних зв'язках. Найчастіше розкриття понять шляхом етимологічного аналізу вважається сильним і продуктивним підходом у перекладі [Wang 2021]. У розрізі справжньої роботи виявилось, що в результаті лінгвістичної еволюції читачеві-монолінгву складно зрозуміти сенс, виражений одним словом, тобто розпізнати сенс опущень. Цікаво відзначити роботу [Wulandari 2018], у якій розкривається питання класичного поєднання релігії та літератури [29]. Говорячи про міжкультурне спадкування, слід зазначити, що натхнення Біблії в літературному колі Китаю поширилося набагато успішніше, ніж поширення самої релігії. Цей результат явно відрізняється від намірів місіонерів. Згідно з дослідженнями [Xu 2017], китайські перекладачі Біблії через відсутність свободи вибору стратегії перекладу зробили літературний, прямий переклад усіх елементів у Біблії, які викликали захоплення читачів, водночас перекладачі віддали перевагу тому, щоб проігнорувати критерії, яких необхідно дотримуватися у разі міжкультурного перекладу, при цьому релігійний намір було втрачено [Zhang 2021]. Китайські перекладачі, щоб уникнути перекладацьких непорозумінь, використовують прийом посилення емоцій [Yue 2021]. Таким чином, текст створює ефект відлуння з читачами. Текст зазвичай пов'язаний з такими чинниками, як соціальний контекст, психологічний стан перекладачів, лінгвістичний контекст тощо. Для цього дослідження цікава робота [Moura 2020]. Автор наголошує, що введення у переклад літературного твору стратегії опущення може допомогти уникнути зайвого культурного відтінку вихідного твору, незрозумілого читачу. Також у контексті справжньої роботи варто відзначити цінність перекладацької діяльності редакцій. Взяти, наприклад, переклади “Червоної Шапочки” в Китаї. Є три типи видань: видання, перекладені та видані в материковому Китаї, видання, перекладені в континентальному Китаї та видані на Тайвані, і, нарешті, видання, перекладені та видані на Тайвані. Вчені знаходять шість варіантів першого, чотири – другого та шістдесят два – третього [啟明編 1967].

Переклад – це захід з ознайомлення з текстом іноземною мовою та впровадження у чужу культуру. Коли необхідно задовольнити читачів, дослівний переклад далекий від очікуваного, тому доводиться вдаватися до стратегії опущення в перекладі. Перекладач, що здатний перекласти версію, багату лінгвістичними ефектами та культурним змістом, може передати чарівність іншої мови та багатство іншої культури [Hall 1960].

Дослівний переклад (крім усіх нюансів перекладу слів між двома мовами, здебільшого значення та велике значення слів абсолютно однакові). Робоче середовище для перекладачів зазвичай піддається соціальному втручання, що має важливий вплив на переклад [Yue 2021]. Гарантія хорошого перекладу – це інтерлінгвістичний та міжкультурний підхід. Знання двох культур вважається дуже важливим. Для легкості читання важливо розуміти цільову культуру. Замість надання в перекладі відкритої, але незрозумілої інформації необхідно допомогти читачам правильно зрозуміти текст, принаймні, частину тексту [Chirimbu 2018].

Поняття неперекладних висловлювань пов'язане переважно з чинником культури. Солідаризуємося з [Longxi 2010], що насамперед необхідно приділяти увагу взаємозв'язкам між мовою, культурою та перекладом з метою аналізу вибору слів, що відповідають ідеології. Наприклад: опущення, виділене у цьому

дослідженні, – це насамперед стратегія, що сприяє збереженню елементів вихідної культури. Використання цього вимагає розрізнення культурних хибних друзів і використання зрозумілих термінів з елементами, що у культурі реципієнта. Інакше через впровадження нових культурних елементів переклад може бути просто таким, який неможливо прочитати.

Таким чином, спостереження та аналізи доводять, що мова та культура створюють міцний зв'язок і становлять гострий інтерес для перекладачів. Природа китайських ієрогліфів свідчить про те, що лист у китайській мові має більш гнучку структуру та естетичний стиль, ніж у англійській. Дотримуючись цінності мови-донора у разі перекладу “Червоної Шапочки”, китайські перекладачі залишили свої сильні традиції, гуманістичний дух та ідеалізований спосіб мислення. Звичайно ж, не обійшлося без впливу твору-донора. Здатність китайської мови обійтися без опущень відображає культурні традиції Китаю. Коли ми говоримо про культуру, ми не можемо нехтувати її якостями чи менталітетом нації. Питання міжкультурної спадщини та культурного обміну між Китаєм та Європою викликає гострий інтерес обох континентів. Кожен міжкультурний переклад вимагає особливої уваги до культурних відмінностей та їх поваги. На прикладі одинадцяти опущень із проаналізованих текстів розкрито унікальні явища та особливості утримання в китайській та європейській культурі. Китайський переклад “Червоної Шапочки” уникає опущень, повністю розкриваючи у тексті культурні реалії своєї країни. Англійська версія характеризується лаконічністю. Одинадцять опущень (таблиця 1) показують ментальність і логічність мислення народу.

REFERENCES

- Chirimbu S. C. (2018), ROLUL TRADUCĂTORULUI ÎN SECOLUL XXI. REPERE TEORETICE. *Studii de Știință și Cultură*, 14(3), 141–148.
- Da Silva S. G., & Tehrani J. J. (2016), Comparative phylogenetic analyses uncover the ancient roots of Indo-European folktales. *Royal Society open science*, 3(1), 150645.
- DeGaetano S., Kazantseva A., Reiter N., & Szpakowicz S. (2020, December), In *Proceedings of the the 4th Joint SIGHUM Workshop on Computational Linguistics for Cultural Heritage, Social Sciences, Humanities and Literature*.
- Gao H., Huang S. S., & Brown G. (2017), The influence of face on Chinese tourists' gift purchase behaviour: The moderating role of the gift giver–receiver relationship. *Tourism Management*, 62, 97–106.
- Ge Y. (2021), The linguocultural concept based on word frequency: correlation, differentiation, and cross-cultural comparison. *Interdisciplinary Science Reviews*, 1–15.
- Grimm B. (2021), *Little Red-Cap*. Strelbyskyy Multimedia Publishing.
- Guidère M. (2016), *Introduction à la traductologie: penser la traduction: hier, aujourd'hui, demain*. De Boeck supérieur.
- Halford W. K., Leung P. W., Hung-Cheung C., Chau-Wan L., Hiew D. N., & van de Vijver F. J. (2018), Relationship standards and relationship satisfaction in Chinese, Western, and intercultural couples living in Australia and Hong Kong, China. *Couple and Family Psychology: Research and Practice*, 7(3–4), 127.
- Hall E. T. (1960), The silent language in overseas business. *Harvard business review*, 38(3), 87–96.

-
- Kaya M., Halford W. K., Hiew D. N., Sheffield J., & Van De Vijver F. J. (2019), Ethnic identification and relationship satisfaction in Chinese, Western, and intercultural Chinese–Western couples. *Couple and Family Psychology: Research and Practice*, 8(3), 121.
- Kozanecka P., Matulewska A., & Trzaskawka P. (2017), Methodology for Interlingual Comparison of Legal Terminology. Towards General Legilinguistic Translatology.
- Kuznik A. (2016), La traduction comme travail: Perspectives croisées en ergonomie, sociologie et traductologie. *ILCEA. Revue de l'Institut des langues et cultures d'Europe, Amérique, Afrique, Asie et Australie*, (27).
- Leray M., & Ardizzone S. (2011), *Little Red Hood*. Phoenix Yard.
- Longxi Z. (2010), The complexity of difference: Individual, cultural, and cross-cultural. *Interdisciplinary Science Reviews*, 35(3–4), 341–352.
- Luo W. (2019), *The fairy-tale girl in Chinese culture: comparing female protagonists in the Western and Chinese fairy-tales* (Doctoral dissertation, Universidade do Minho (Portugal)).
- Moura B. A. (2020), The first French translation of Book II of Newton's Opticks: omissions, abridgements and the quest for authorship. *Notes and Records*.
- Rai L., & Deng C. (2016), Globalisation and English language education in Chinese context. *Globalisation, Societies and Education*, 14(1), 127–144.
- Shei C., Zikpi M. E.M., & Chao D. L. (2019), *The Routledge handbook of Chinese language teaching*. Routledge.
- Tehrani J. J. (2013), The phylogeny of Little Red Riding Hood. *PloS one*, 8(11), e78871. Tehrani J. J. (2013). The phylogeny of Little Red Riding Hood. *PloS one*, 8(11), e78871.
- Tylor E. B. (1871), *Primitive culture: Researches into the development of mythology, philosophy, religion, art and custom* (Vol. 2). J. Murray.
- Wang Y. W., DiMeolo J., & Du G. (2021), Issues in conserving 'orphan heritage' in Asia: WWII battlefield conservation in Hong Kong and Malaysia. *Built Heritage*, 5(1), 1–20.
- Wen J., Huang S. S., & Ying T. (2019), Relationships between Chinese cultural values and tourist motivations: A study of Chinese tourists visiting Israel. *Journal of Destination Marketing & Management*, 14, 100367.
- Wulandari D. (2018), *Words reflecting violence in Grimm's Little Red Cap and Little Snow White: A corpus-based study* (Doctoral dissertation, Universitas Negeri Malang).
- Xu H. L., & Moloney R. (2017), Moving Between Diverse Cultural Contexts: How Important is Intercultural Learning to Chinese Heritage Language Learners? In *Interculturality in Chinese Language Education*. Pp. 151–176. Palgrave Macmillan, London.
- Yue M., & Sun B. (2021), Translationese and interlanguage in inverse translation: A case study. *Across Languages and Cultures*, 22(1), 45–63.
- Zhang W., Walker S., Evans M., & Bennett J. (2021), Inheritors of the Yellow River: the relationship of heritage making practices to cultural self-confidence in China. *International Journal of Anthropology and Ethnology*, 5(1), 1–22.
- Zetzsche J. O. (2017), *The Bible in China: the history of the Union Version or the culmination of protestant missionary Bible translation in China*. Routledge.

Zlatnar Moe M., Južnič T. M., & Žigon T. (2021), Who determines the final version? The roles of translators, language revisers and editors in the publishing of a literary translation. *Across Languages and Cultures*, 22(1), 14–44.

《中華民國兒童圖書總目》，台北市：中央圖書館編，正中書局印，1967，頁 185。約柯柏·格林、威廉·格林著；啟明編輯部編譯，〈格林童話全集〉，台北市：啟明出版社，1953 初版，1957 再版，頁 2。

Стаття надійшла до редакції 03.02.2022